

Автобіографія

Я, Трунова Тамара Вікторівна,
народилася 5 травня 1982 року (36 років), у місті
Нова Каховка Херсонської області.

Українка, громадянка України.

Освіта:

1988 - 1999 рр. - Загальноосвітня школа I-III ступенів
№4 Новокаховської міської ради Херсонської області
(одержала атестат про середню освіту та срібну
медаль).

2000 - 2005 рр. - Київський Національний імвієстичний
університет (спеціаліст, факультет перекладачів).

2005 - 2008 рр. - Київський Національний університет
театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого
(спеціаліст, режисер драматичного театру, керівник
курсу Е. М. Митницької, закінчила з дипломом з
відзнакою).

Зараз навчаюсь на курсі "Стратегічна ідея бізнесу"
Києво-Мошлянська Бізнес Школа.

Сім'я

Тато,
в с. Нова

Мати,
громадянка

Сестра,
громадянка

І р. н., громадянка

Мрудова гіельність:

2007 - 2012 рр. - викладач театральної вистави,
Дитяча школа мистецтв №2 ім. М.Т. Вервицького.

2012 - 2013 рр. - керівник театральної епізоду,
Дім Овчин "Майстерклас".

2010 - 2014 рр. - викладач авторської майстерності
та режисури драматичного театру, Київський
Національний університет театру, кіно і теле-
бачення ім. Т.Г. Шевченка - Карої (факультет
режисури драматичного театру, заочне відділення,
керівник курсу Е.М. Митницької).

2013р. і доменер - співзасновник Овчинного
просору для підлітків, батьків та викладачів
"Майбутні" - викладач, лідер творчого напрямку.

2010 - 2012 рр. - художник - постановник - Київський
Академічний театр зрелищ і комедій на л.б. Дніпра.

2012р і доменер - режисер - постановник - Київський
Академічний театр зрелищ і комедій на л.б. Дніпра.

2018р. і доменер - художній керівник курсу, Київський
Національний університет театру, кіно і телебачення
ім. Т.Г. Шевченка - Карої (факультет режисури
драматичного театру, заочне відділення).

Ні в, ні мої близькі рідні до кримінальної
чи адміністративної відповідальності не приєдналися

08.01.2019р.

2019р.
[Signature]

Мотиваційний лист

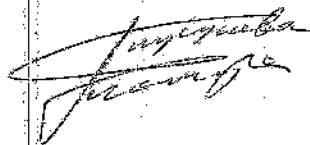
Я, Трунова Тамара Вікторівна, подаю свою кандидатуру на конкурс із заміщення вакантної посади директора-художнього керівника театральньо-видовищного закладу культури "Київський академічний театр драми і комедії на лівому березі Дніпра", оскільки вже протягом тринадцяти років є його частиною, знаю театр та процеси які в ньому відбуваються зсередини, брала активну участь в житті колективу в різні періоди та на різних стадіях його розвитку.

Сьогодні я хочу застосувати весь свій досвід та всі свої знання, здобуті під час співпраці з різними колективами театрів України та закордону, не лише з метою продовжити справу життя мого вчителя Митницького Едуарда Марковича, який будував театр сповнений творчого пошуку, енергії та ідей, але і якісно та професійно розвинути театр, застосовуючи інструменти не реформації, а трансформації.

Театр має стати професійним культурним осередком, місцем тяжіння для творців різного віку та світогляду, який точно і своєчасно реагує на розвиток світового творчого поля.

Саме у рідному театрі я матиму змогу реалізувати низку цікавих і важливих проєктів, зібрати навколо себе команду однодумців та зробити театр достойним предсвником української культури в Україні та за її межами.

8 січня 2019р.

Голові Конкурсної комісії
на заміщення посади директора-художнього керівника
театрально-видовищного закладу культури
«Київський академічний театр драми і комедії
на лівому березі Дніпра».

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛІСТ.

Тамара Вікторівна Трунова – знаний режисер, чії роботи викликають незмінний інтерес у мистецьких колах. Зокрема її постановка п'єси Н. Ворожбит «Сашо, винеси сміття» (Академічний Молодий театр) була визнана найкращою виставою Києва 2016-го року за версією незалежного рейтингу критиків «Київський рахунок»; дві її режисерські роботи увійшли до шорт-листа Першого всеукраїнського фестивалю-премії «ГРА», а одна з них – «Дідона та Еней» ГО «Open Opera Ukraine» – визнана міжнародним журі найкращою музичною виставою України 2017-го року в жанрі опери – оперети – мюзиклу.

Т.В. Трунова зарекомендувала себе як режисер, котрий вільно працює у найрізноманітніших форматах та жанрах – від камерної (театр «Золоті ворота») до великої сцени (Національна опера), від суто драматичних вистав – до класичної опери та музично-драматичних мікстів (вистава «Під небом синім» – переможець конкурсу «Taking the Stage» Британської Ради в Україні у 2016-му р. – отримала найвищу кількість балів вітчизняних експертів «ГРИ» у номінації «Найкраща пошуково-експериментальна вистава»). Великий резонанс спричинила також одна з останніх робіт Т.В. Трунової – вистава «Погані дороги», постановку якої було здійснено за підтримки Українського культурного фонду.

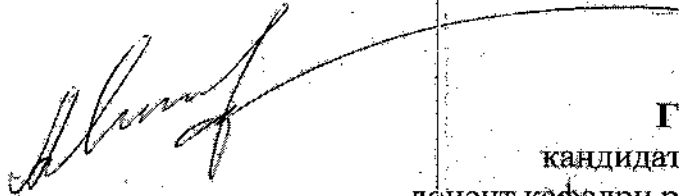
Т.В. Трунова має значний досвід співпраці з підприємствами та фундаціями різних організаційних форм – репертуарними театрами, продюсерськими компаніями, незалежними інституціями, міжнародними фондами та ін.

З 2011 р. Т.В. Трунова працює режисером-постановником у Київському академічному театрі драми і комедії на лівому березі Дніпра, здійснила у ньому ряд постановок. Відповідно, колектив театру добре знайомий з нею (так само, як і вона – з колективом), тож у даному разі подальша співпраця може тривати

спокійно, без елементів «шокової терапії» та екстриму. Тим більше, що Т. Трунова – людина виважена й не схильна до зайвої авантюрності.

Загалом, Т.В. Трунова – наразі **єдиний** (що виглядає парадоксально) представник т. зв. «режисерської школи Митницького», котрий проявив бажання та волю, аби взяти на себе відповідальність за подальшу долю театру, створеного Учителем. Тож, на мою думку, саме цей варіант призначення на посаду директора-художнього керівника цього театру (тим більше, що в останньому є грамотні та досвідчені фахівці-управлінці, котрі зможуть допомогти їм у фінансово-організаційних питаннях) містив би у собі елемент закономірності, ба, навіть справедливості.

Отже, переконана, що Т.В. Трунова наразі є цілковито зрілим фахівцем, готовим до того, аби очолити знаний театр і гідно ним керувати.

Г.К. ЛИШКІВСЬКА,
кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри режисури КМАЄЦМ,
Голова Експертної ради Всеукраїнського
Театрального фестивалю-премії «ГРА»

25 грудня 2018 р.

Рекомендаційний лист

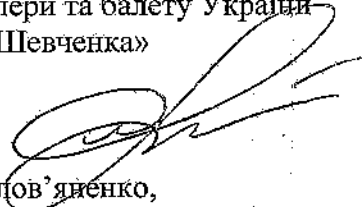
Я, Солов'яненко Анатолій Анатолійович, знайомий з Тамарою Вікторівною Труною протягом майже трьох років. За цей час мав змогу спостерігати за стрімким та ґрунтовним становленням її як режисера, педагога та перспективного організатора театрального процесу.

Вистави «Служниця-пані» у Національній опері України та «Під небом синім», здійснені на сцені Національної Опери підтвердили її репутацію як сучасного, креативного, обізнаного та сміливого постановника не лише драматичного, але і музичного театру. Тамара Вікторівна вміє зібрати команду однодумців, об'єднати колектив ідеєю та відповідально поставитись до кожного учасника та етапу постановочного процесу.

Педагогічні здібності Тамари Вікторівни реалізуються не лише у роботі з професійними акторами, але і в стінах Київського Національного університету театру, кіно і телебачення імені І.К.Карпенка-Карого, куди її запросили у якості художнього керівника заочного режисерського курсу. Спостерігаючи за її роботою, можу стверджувати, що як педагог вона здатна сформувати коло мислячих і здібних режисерів нового покоління, які, у майбутньому, формуватимуть театральне обличчя не лише столичного театру, але і українського в цілому. Також, у 2017 та 2018 роках, Тамара Вікторівна брала участь у літніх школах НСТДУ у якості тренера, встановлюючи творчі зв'язки та обмінюючись професійним досвідом з акторами та режисерами з різних регіонів України. Під час майстер-класів вона продемонструвала неабиякі комунікаційні та дипломатичні якості, які, вочевидь, є невід'ємними для справжнього керівника.

Сукупність творчих, організаційних та людських якостей та чеснот Тамари Вікторівни підтверджують її спроможність зайняти керівну посаду у знайомому їй зсередини та рідному вже протягом 13 років Київському академічному театрі драми і комедії на лівому березі Дніпра, зберегти всі беззаперечні надбання і досягнення її вчителя Едуарда Марковича Митницького та повести творчий колектив сучасним, цікавим, професійним та еволюційним шляхом.

Головний режисер
ДП «Національний академічний
театр опери та балету України
ім. Т.Г.Шевченка»

А.А.Солов'яненко,
народний артист України,
лауреат Національної премії України
ім. Т.Г.Шевченка

РЕПЕРТУАРНИЙ ЛИСТ

Трунної Тамари Вікторівни

режисера-постановника

Київського академічного театру драми і комедії на лівому березі Дніпра

Київський академічний театр драми і комедії на лівому березі Дніпра

«Том Сойер»	п'єса Яр. Стельмаха за романом М. Твена «Приключення Тома Сойера»	2008
«Пасажир в чемодане»	п'єса У. Хуба «У ковчега в восемь»	2012
«Две дамочки в сторону Севера»	п'єса П. Нотта	2013
«Близость...»	п'єса П. Марбера	2015
«Бесприданница. Версия»	п'єса О. Островського	2016
«Дом на краю души»	п'єса Д. Нігро	2018

Київський академічний театр «Золоті ворота»

«Як двоє бідних румунів польською п'єса Д. Масловської,
розмовляли» 2015

Черкаський обласний музично-драматичний театр імені Т.Шевченка

«Лена» п'єса Д. Левицького, 2014

Міжнародна фестиваль-лабораторія Telra Daugavpils

(м. Даугавпілсс, Латвія)

«Крим» п'єса О. Савченко, 2014

Муніципальний театр «Київ»

«Холостяки і холостячки» п'єса Х. Левіна 2009

«Вечір з гарненькою та самотньою» п'єса О. Єрнева 2008

Київська академічна майстерня театрального мистецтва «Сузір'я»

«Холостяки і холостячки» п'єса Х. Левіна 2012

Національна опера України

«Служниця-пані» композитор – Дж. Б. Перголезі, 2016
автор лібрето – Д. А. Федеріко

Київський академічний молодий театр

«Сапа, винеси сміття» п'єса Н. Ворожбит 2017

Київський Національний академічний театр оперети
«Під небом синім» п'єса Д. Елдріджа 2017

Центр Курбаса
Частина проекту ТанцЛабораторіум
«Ідеальний театр»
«Бенкет». 2018

Мистецький Арсенал
«Красиві двадцятилітні Тизер» п'єса Д. Левицького 2018

п'єса Н. Ворожбит 2018

Сцена 6
«Погані дороги» п'єса О. Сенцова 2018

Сцена 6
«Номери»

Театральні постановки за кордоном

The Royal Exchange Theatre
(Манчестер, Великобританія)
«The people are singing» п'єса Лізі Наннері 2017

Незалежні театральні проекти

Open Opera Ukraine
«Дідона та Еней» композитор – Г. Перселл 2017
лібретто - Наум Тейт

Інші постановки

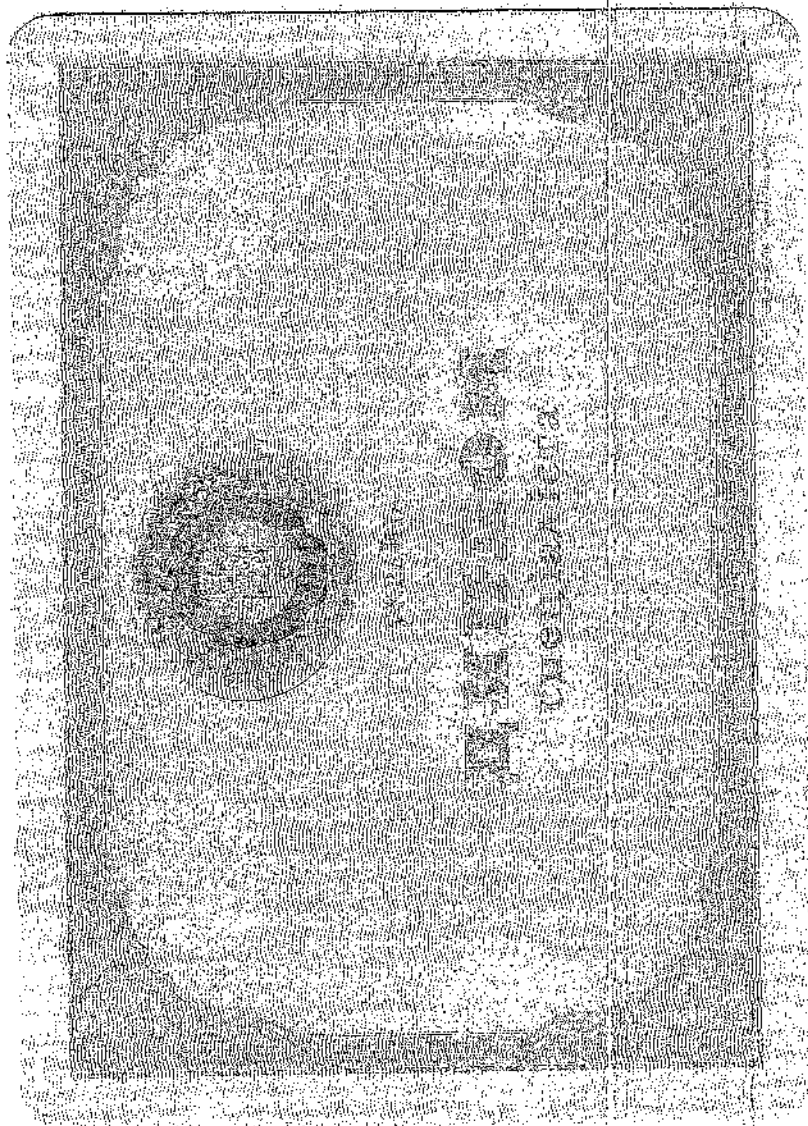
Дім Освіти Майстерклас
"Де всі?" п'єса Л. Лангсет 2012
«Відміть мене»

"Фантазії Фарятьєва" п'єса А. Соколової 2013

Режисер читання п'єси Д.Левицького «Сцени вбивств»
(2012р.) – Фестиваль «Тиждень актуальної п'єси»
Режисер читання п'єси Д.Левицького «Лена»
(2013р.) - Черкаський музично-драматичний театр ім.Т.Г.Шевченка (Черкаська
Театральна Лабораторія)
Режисер читання матеріалів Д.Левицького «6 бойцов о войне»
(2014р.) – Третій міжнародний театральний фестиваль «Документ»
Режисер читання п'єси Н.Ворожбит «Саша, вынеси мусор»
(2014р.) – off-програма фестивалю «Тиждень актуальної п'єси»

Міжнародний фестиваль-лабораторія „Telra - Daugavpils 2014”
Міжнародна партнерська лабораторія (м. Мінськ) 2015

Член міжнародного журі Міжнародного фестивалю Edinburgh Fringe 2016

Трунова
Тамара Вікторівна

закінчила у 2008 році Київський національний
університет театру, танцю і телебачення

імені І.К. Карпенка-Карого отримала повну вищу
освіту за спеціальністю "Театральне мистецтво" та
здобула кваліфікацію режисер драматичного театру

30 червня 2008 р.

КВ № 352/9993

Автобіографія

Я, Степанкова Катерина Костянтинівна, народилася 21.03.1972 року в м. Києві (Україна, тодішня УРСР).

З 1978 по 1984 рр. по запрошенню І.О. Молостової співпрацювала з Театром Російської Драми ім. Лесі Українки, будучи задіяною у виставі «Сподіватись» в ролі 9-річної Лариси Косач та інших виставах.

Того ж року дебютувала в кіно у короткометражній стрічці «Сімейна драма».

Протягом навчання в середній школі регулярно мала акторську роботу на радіо в програмі «Театр перед мікрофоном», в кіно, на телебаченні та концертних програмах.

1989-го року закінчила СШ № 117 м. Києва і вступила до Університету ім. Т.Г. Шевченка на українське відділення філологічного факультету.

У 1991-му році по вагітності пішла у академічну відпустку і виїхала до Ізраїлю, де перебувала за сімейними обставинами протягом 1991-1993 років.

У 1993-му році повернулася в Україну і вступила на акторський факультет КДІТМ ім. І.К. Карпенка-Карого (нині КНУТКіТ) і закінчила його у 1997 році.

В період навчання отримала премію фестивалю «Відкрита ніч» в номінації «Перші півні» за кращу жіночу роль в стрічці «Літо завжди минає».

1997-го року професійно дебютувала у незалежному театральному проекті у виставі Романа Віктюка «Бульвар Сан Сет» роллю Бетті Шефер, після чого отримала запрошення увійти в труп Театру Романа Віктюка (Росія, Москва).

З 1997 по 2012 рік працювала актрисою Театру Романа Віктюка (вистави «Пробудження Весни», «Механічний апельсин», «Кіт у чоботях», «Кармен» «Давай займемось сексом», «Нетутешній сад. Рудольф Нурєєв»).

У 1999-2002 роки співпрацювала із КНУК в якості викладача акторської майстерності.

2002 року в якості актриси брала участь у створенні вистави «Варшавська мелодія-2», виконуючи роль Гелени (незалежний проект на базі театру ім.

І.Я.Франка, режисер І.Афанасьєв)). У 2003 році прем'єра відбулась в Нью-Йорку та Києві, протягом багатьох років з успіхом гастролювала, а в серпні 2014 року за моєї ініціативи і організації ця вистава, зіграна благодійно в Центральному Будинку Офіцерів, стала першою театральною акцією по зборі коштів на військові потреби країни.

Протягом 2005-2007 років навчалася на ВКСР (Росія, Москва) на факультеті режисури ігрового кіно.

2007-го року дебютувала в Театрі драми та комедії на лівому березі Дніпра (Україна, Київ) як режисер-постановник вистави «Рожевий міст», яка була номінована на премію Київська Пектораль, як кращий режисерський дебют року.

2007 року в якості актриси співпрацювала з театральною компанією «Театр До» у створенні вистави «Якість зірки» (реж. О.І.Лисовець), виконуючи роль Нори.

З 2007-го до 2012-го р. як режисер співпрацювала з театрами м. Києва.

З 2012-року працюю режисером у Київській Академічній майстерні театального мистецтва «Сузір'я».

Протягом 1997 – 2018 рр. знімалась в кіно, вела концертну, гастрольну та продюсерську діяльність, співпрацюючи із театральними агенціями України такими як «Театральна-концертна агенція К.Пінчука» (м.Дніпро), агенція М.Бондаренка «Ексклюзив» (Харків), «RBgroup» (Київ).

У 2017 році отримала звання «Заслужений діяч мистецтв України».

З 2014 року і донині являюсь ініціатором та організатором численних мистецьких благодійних акцій для волонтерів, переселенців, мешканців звільнених населених пунктів, військових та їхніх родин, співпрацюючи у цій діяльності із громадськими організаціями, такими як «Ініціатива Е+», СУВІАТО, «Фонд Оборони Країни», «Народний Герой України» та ін.

Режисерські роботи:

2007р. - «Рожевий міст» у КАТДіКНЛБД (дві номінації на Київську Пектораль»);

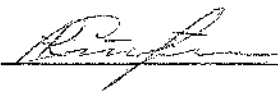
2009р. - «Будьте як вдома» у КАМТМ «Сузір'я»;

- 2010 р. - «Вася має подзвонити» у КАТДіКНЛБД;
2011р. - «Обман довжиною в життя» у КАТДіКНЛБД;
2012 р. - «Свідощтво про життя» у КАМТМ «Сузір'я»;
2013 р. - «Гостя» (Незалежний театральний проект Н. Кондрашової);
2014 р. - «Схоже на щастя» у КАМТМ «Сузір'я» (Київська Пектораль за кращу виставу Камерної сцени);
2016 р. - «Нетутешній» у КАМТМ «Сузір'я»;
2016 р. - «Соломон у спідниці» (незалежний проект);
2017 р. - «Умовно звільнені» у КАТДіКНЛБД;

Я є громадянкою України, не судима, заміжня, маю двох синів.

На теперішній час я проживаю за адресою: місто І

«04» січня 2018 р.

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Протягом багатьох років, починаючи з 80-х, я мала змогу бути присутньою на репетиціях Е.М.Митницького, на випусках багатьох його видатних вистав. Це дало змогу спостерігати і вчитися, як він працює з акторами, з драматургією, як спілкується із службами театру, як детально вибудовує виставу. Згодом, від перших кроків, як в акторській справі, так і в режисурі, ці спостереження і враження були для мене еталоном фаховості справжнього керівника творчого і виробничого процесу.

Театр драми та комедії на лівому березі Дніпра, створений Е.М. Митницьким, завжди був найулюбленішим для мене в Києві, як для глядача, а по-справжньому рідним став відтоді, як у 2006 році Едуард Маркович запропонував робити мою дебютну режисерську виставу саме на його сцені.

Тоді, вже маючи 10-річний фаховий акторський досвід, педагогічну практику та режисерську освіту я вступила у виробничі взаємини з театром, в якому за одинадцять наступних років, зробила чотири вистави, які, наскільки мені відомо, користуються увагою глядача та стабільно приносять театру повні зали.

Від перших своїх режисерських кроків по залаштунковому простору театру драми та комедії на лівому березі Дніпра, я передусім докладала зусиль налагодити взаємини з усіма підрозділами театру, дізнатися їх устрій, обмеження і проблеми, з якими вони стикаються повсякчас в щоденному театральному житті і особливо під час випуску.

Результатом стало те, що я полюбила людей цього театру і навчилася не лише вимагати, але також і довіряти їм, намагатися зробити зручнішим для них процес спільної роботи, не втрачаючи на результаті.

Намагаючись не обтяжувати театр своїми складними художніми рішеннями, але й не поступаючись в своїх творчих задумах, я завжди «підтягала» додаткове фінансування своїх вистав, а це накладало на мене додаткову, в тому числі і матеріальну відповідальність перед спонсорами та меценатами щодо якості вистав, термінів випуску тощо.

Театр драми і комедії на лівому березі Дніпра для мене рідний, я знаю всі його негаразди – давні і нинішні – ті, що важко подолати і ті, до яких досі не доходили руки, я знаю здібності і потенційні можливості кожного робітника, від двірників до Народних артистів, я знаю вади і потенціал будівлі театру і т. ін.

А найважливішим для мене є те, що мені близький самий творчий напрямок, стилістика, театральна культура та етика, які сповідував і прищеплював своїм учням його творець і керівник Е.М.Митницький від самого створення і протягом чотирьох десятиріч.

Формально я не була його ученицею, але, так склалася моя доля, що я - учениця Митницького від народження до сьогоднішнього дня, я його послідовниця в спрямуванні своїх творчих досліджень. Для творця театру драми і комедії предметом дослідження була людина, його жанром була трагікомедія, його школою був інтелектуальний психологічний театр. Моя режисерська робота має той самий напрямок. Я певна, що не схиблю з того курсу, який задав (і пори все тримав!) для своєї трупи Майстер. Мені не треба вивчати нову мову, для легкого спілкування з його акторами, з режисерами, яких він запросив до штату, з його учнями, – ми говоримо однією творчою мовою.

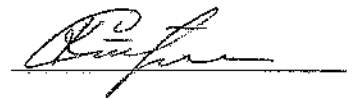
Є об'єктивні вимоги сучасності, яким треба відповідати, є сьогоденні виклики, обумовлені труднощами, які переживає країна, є локальні проблеми, накопичені роками, але також є унікальний колектив театру і вірний театрові глядач, який стабільно заповнює глядацьку залу. Тому потенційні можливості театру дуже потужні.

В будь-якому процесі зупинка руху – це деградація. Останні два роки, коли хворів Майстер, на щастя не зупинили творчого руху театру, але сповільнили його певною мірою. Мета, що рухає мною в прагненні очолити цей театр, полягає в тому, щоб зберегти всі набутки, високий художній рівень і повні зали, надати нового поштовху по всіх можливих напрямках – співпраці зі знаними драматургами сучасності, залученні європейської модерної режисури, подоланні застою в гастрольній діяльності, приєднанні до міжнародного

фестивального руху, технічної модернізації театру заради розширення художніх можливостей та створення більш комфортних умов для глядача.

Оскільки, на нині, мій фаховий режисерський досвід, окрім постановчої роботи, розширився додатковими знаннями і багаторічною практикою продюсування театральних проєктів, гастрольної діяльності, а предмет «організація та керування виробництвом» я мала щастя слухати і скласти на відмінно, отримуючи другу вищу освіту на ВКСР (Москва), гадаю, що маю достатню фахову підготовку, щоб очолити цей колектив, взяти на себе відповідальність за театр і сумлінно керувати ним. Для мене це буде честю.

К.К.Степанкова

Рекомендаційний лист.

Творче спілкування з Катериною Степанковою протягом більш як десяти років дає мені тверді підстави рекомендувати її на посаду директора-художнього керівника Театрально-видовищного закладу культури «Київський академічний театр драми та комедії на лівому березі Дніпра». Оскільки мені довелося працювати з Катериною Костянтинівною і як з партнеркою-актрисою, і як з режисером-постановником вистав та концертних видовищ, і як з організатором гастрольної діяльності та керівником, тому я можу говорити про її діяльність в цих напрямках з безпосереднього власного тривалого досвіду.

Високопрофесійний режисер і досвідчена актриса К.К.Степанкова використовує в своїй роботі власний акторський досвід, що має велике значення в роботі з актором. Отримана нею школа Романа Віктука, Петра Тодоровського та Едуарда Митницького на сьогодні сформувала її як творчу особистість, що відстоює високу театральну естетику, що сповідує інтелектуальний психологічний театр, є вимогливою щодо літературно-драматургічного матеріалу. Крім того, це режисер, що знає всі деталі виробництва, фінансування та прокату власних проєктів, що позначається на чіткій організації та максимально стислих термінах роботи, що є ознакою справжнього керівника.

Протягом десяти років я маю змогу бачити її роботу з працівниками театру драми та комедії на лівому березі Дніпра, як із творчим складом, так і з технічними службами, і бачити повагу до цього режисера та бажання людей разом із К.К.Степанковою створювати творчий продукт, не кажучи вже про те, що на її вистави важко купити квитка.

Директори театральних-концертних агенцій України співпрацюють Катериною протягом багатьох років, що підтверджує повагу до неї і її роботи, а проєктам за які вона береться – широкий прокат Україною.

Катерина вміє залучати спонсорів і меценатів зацікавлених причетності у культурному житті країни. Вона вимоглива до себе, відповідальна, уважна і дуже працездатна людина, яка вміє нехтувати особистим, заради справи, яку вона робить, і це підтвердить кожен, хто працював із нею.

Крім того, це людина, яка своєю діяльністю підтвердила свою громадянську позицію та патріотизм.

Не так багато митців у 2014 році одразу включились у волонтерський рух, тоді як Катерина вже в серпні організувала творчі акції, на яких збиралися кошти для війська і добробатів. Саме вона ініціювала і організувала перший мій власний виїзд на Схід із концертами для місцевого населення та війська.

Я глибоко поважаю Катерину Костянтинівною і цілком підтримую її в прагненні більшої реалізації свого потенціалу на благо театру і країни.

29.12.2018

актор, режисер

А.Ш.Сеїтаблаєв

Рекомендаційний лист

Я, Сумська Наталія В'ячеславівна, пам'ятаю пані Катерину Костянтинівну Степанкову з її дитячих років, коли разом з провідними акторами театру ім. Лесі Українки вона грала у виставі «Сподіватись» за п'єсою Ю.Щербака у постановці І.Молостової. Кажуть, дорослим артистам складно бути поряд з малечею на сцені, бо останні, мовляв, забирають на себе більше уваги. Так ось, мала Катерина вже тоді була справжньою артисткою і своєю присутністю лише прикрашала сценічне дійство. Не дивно, що у такій могутній творчій родині зросла яскрава творча особистість.

Здобувши свій великий, цікавий попередній досвід у роботі з Р Віктюком, здобувши режисерський фах, пані Катерина буквально «вибухнула» у Києві, заявивши активно про свій талант. Маючи особистий, неповторний творчий стиль, пані Степанкова одразу привернула увагу до своїх театральних постановок. Я була глядачем вистав пані Катерини, і й досі пам'ятаю той емоційний стан, у якому перебувала під час перегляду. Актори під опікою режисера Катерини Степанкової постають дуже зворушливими, а це одне з найважливіших театральних засад, без яких театр стане пустим, бездушним дійством. Я в захваті від особистості Катерини Костівни, від багатьох її барв: вміння вести діалог, володіння українською мовою, її поетичного обдарування, вміння бути принциповою і креативною у здійсненні чергового творчого проекту.

На вітчизняному театральному небосхилі ми маємо яскраве, неповторне ім'я в особі К.К.Степанкової. Цілком природними є наміри багатьох митців підтримати її кандидатуру. Зі свого боку я всіляко підтримую її прагнення більшої реалізації на посаді директора-художнього керівника театральньо-видовищного закладу культури «Київський академічний театр драми і комедії на лівому березі Дніпра.

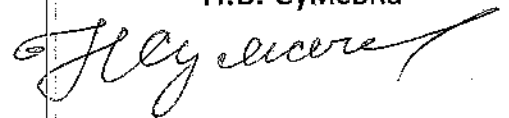
Народна артистка України

Лауреат Національної премії України ім. Т.Г.Шевченка

Член Комітету з Національної премії

України імені Тараса Шевченка

Н.В. Сумська

ГО «Всеукраїнська
спілка воїнів АТО»

www.vsvato.org.ua

49000 м. Дніпро, пр. О. Поля, буд. 1, каб. 6
р/р 26051000060140 в ПАТ «УкрСиббанк»
МФО 351005 ЄДРПОУ 39852883
тел.: (098) 044 36 83, (066) 164 62 55

vsvato.dnipro@gmail.com

Вих. № 0401-01 від 04 січня 2019 року

Театрально-видовищному закладу культури
«Київський академічний театр драми та
комедії на лівому березі Дніпра»

Адреса: м. Київ, пр. Броварський, буд. 25.

Рекомендаційний лист

Громадська організація «Всеукраїнська спілка воїнів АТО» з честю рекомендує Катерину Костянтинівну Степанкову на посаду директора-художнього керівника театрально-видовищного закладу культури «Київський академічний театр драми та комедії на лівому березі Дніпра». Ветерани АТО добре знають Катерину Степанкову як по виступам на фронті, так і в лікарнях та тематичних творчих зустрічах на мирній території.

Катерина Костянтинівна проявила високу майстерність в організації цілої низки заходів, а саме: творчі зустрічі з медичним персоналом та пораненими, що перебувають на лікуванні у лікарнях м. Дніпро – військовому шпиталі, Обласній лікарні ім. Мечникова, Обласному Опіковому Центрі, Міській лікарні №16. Також, нею була організована творча зустріч, в якій брали участь Ахтем Сеїтаблаєв, Ада Роговцева, Світлана Орліченко та сама Катерина Степанкова у культурному центрі «Менора» (м. Дніпро), сто відсотків грошей за квитки з якої пішло на придбання тактичних аптечок для бійців АТО. А у Дніпропетровській Обласній Державній Адміністрації в залі на 1000 місць Катериною Костянтинівною був організований великий концерт, в якому брали участь актори – Ада Роговцева, Лариса Руснак, Катерина Степанкова, які грали уривки зі своїх вистав, співали, читали вірші.

Слід зазначити, що абсолютно всі заходи, організовані Катериною Костянтинівною Степанковою відбуваються на дуже високому художньому рівні, є абсолютно патріотично спрямованими та проходять з суцільним переаншлагом. Для ветеранів АТО, діючих бійців та волонтерів творча група Степанкової – це ковток свіжого повітря високої культури, підняття бойового духу та вагома моральна підтримка.

Тож наша громадська організація вважає, що саме Катерина Степанкова має очолити «Київський академічний театр драми та комедії на лівому березі Дніпра», продовжуючи його високі мистецькі традиції та розвиваючи його популярність й просвіту глядача у патріотичному баченні та українській культурі. Для нас – ветеранів АТО – Катерина Степанкова є мистецького найвищого рівня та гордість нашої країни.

Голова ГО «ВсвАТО»

І. І. НАЧОВНИЙ

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Я, Голова Правління Київського місцевого творчого відділення Національної спілки театральних діячів України, Народний артист України, професор Кужельний Олекей Павлович, рекомендую на посаду директора-художнього керівника театральньо-видовищного закладу культури «Київський академічний театр драми і комедії на лівому березі Дніпра» - Степанкову Катерину Костянтинівну, яка бере участь у конкурсі.

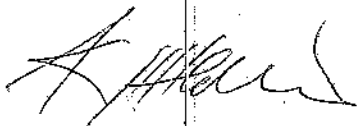
За усі роки нашого знайомства вона зарекомендувала себе, як відповідальна та професійна людина, зробила вагомий особистий внесок у розвиток національного театального мистецтва.

Професійна майстерність та ініціативність Катерини Степанкової яскраво втілюються у її режисерських та організаторських роботах. Відповідальна та сумлінна вона відпрацьовує кожну задачу, доводить до досконалості будь-яку справу, за яку береться. Вроджена комунікабельність та інтелігентність допомагає їй в усіх її справах. Вона активно впроваджує в сучасний театр незадежність, працьовитість та відчуття прекрасного.

Катерина Костянтинівна Степанкова досконало володіє організаційною театральною майстерністю.

Усі її якості повністю відповідають якостям керівника театру. Я глибоко переконаний у її відповідності на посаді «директора-художнього керівника» театральньо-видовищного закладу культури «Київський академічний театр драми і комедії на лівому березі Дніпра».

Голова Правління
КМТВ НСТД України,
Народний артист України

 О.П. Кужельний

Рекомендаційний лист

Місія «Народний Герой України» більше трьох років тісно співпрацює з Катериною Степанковою, що дає підстави членам нагородної ради ГО «Народний Герой України» рекомендувати її на посаду директора-художнього керівника Театрально-видовищного закладу культури «Київський академічний театр драми та комедії на лівому березі Дніпра». Талановита актриса, відомий режисер, вона не тільки особисто приймала участь у церемоніях нагородження, а й неодноразово допомагала в організації на волонтерських засадах, залучаючи високопрофесійних фахівців з технічних та мистецьких галузей.

Викликає повагу і те, що від самого початку війни К. К. Степанкова особисто організовувала поїздки на схід країни. Творча група на чолі з Катериною Степанковою примудрилася виступати там, куди вкрай рідко потрапляють не лише митці, а й волонтери. Уривки з вистав «Схоже на щастя», «Вася має подзвонити», «Будьте, як вдома», режисером яких є К. К. Степанкова, були показані у Водяному та Широкіно під Маріуполем, у Жованці, Травневому, Авдіївці під Донецьком, виступи артистів з радістю сприймали підрозділи морської піхоти, десантні бригади, добровольчі підрозділи, мотопіхотні батальйони. Такі поїздки завжди чітко сплановані, виступи вибудовані, продумані таким чином, щоб було цікаво всім, не залежно від віку, освіти і культурної обізнаності військового глядача, що свідчить про високий професіоналізм К.К. Степанкової та її вміння керувати театральним процесом не тільки у звичних театральних лаштунках, а й у польових умовах.

Саме за ініціативи Катерини Степанкової була започаткована акція «Вистава у подарунок». В її рамках була показана прем'єра вистави «Соломон у слідниці» саме на сцені театру драми і комедії на лівому березі Дніпра. Запрошеними стали Народні Герої України, військові, які приїхали у відпустку з передової, поранені з київського шпиталю та Ірпінського реабілітаційного центру, родини загиблих бійців. Народні Герої України та їх родини, поранені бійці ЗСУ і добробатів відвідують спектаклі у будь-яких містах України, де відбуваються гастролі. Це і Одеса, і Дніпро, і Харків, і Житомир, і Херсон, і Миколаїв, і Маріуполь, і Краматорськ, і Львів... А це має величезне значення в роботі по психологічній реабілітації та адаптації після військових дій.

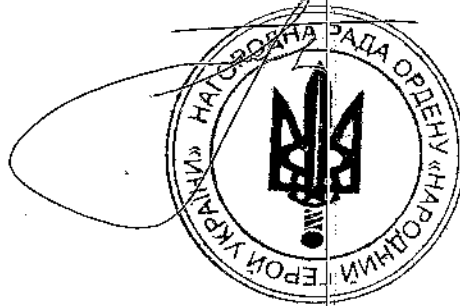
Найближчим часом планується провести ще декілька концертів на підтримку добровольчих підрозділів та збору коштів для медиків.

Місія «Народний Герой України» та всі нагороджені цією високою недержавною нагородою глибоко поважають Катерину Степанкову та засвідчують свою повагу до її організаційних та мистецьких здібностей. Під її керівництвом театр збереже набуте ним донині високе мистецьке значення, одночасно підтримуючи та розвиваючи національно-патріотичні напрямки, співзвучні розвитку країни. Сподіваємося, її кандидатура буде підтримана.

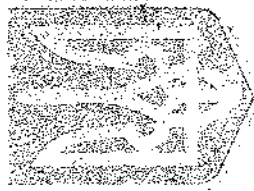
29.12.2018 року

Голова Нагородної Ради (2015- 2018 роки)

Георгій Тука

УКРАЇНА

ДИПЛОМ
СПЕЦІАЛІСТА

Згідно:
В.О. Шевченка вулиця наву в Києві
Др. Бєлошанський
Одсієвід до 199

ДИПЛОМ

з відзнакою
ДВ В С N 007754

Спеціаліст
Катерина Олександрівна
закінчила Київський
державний інститут
технологічного мистецтва
ім. Ю.Ф. Шевченка - державного
за спеціальністю
акторське мистецтво

Рішенням державної екзамінаційної комісії
від 10 червня 1997 р.

Спеціаліст
присвоєно кваліфікацію спеціаліста - актора
у галузі театру
фільму

Голова державної
Київської екзамінаційної комісії
Д. Димитров

1997 р.

Степанків
Катерині
Костянтинівні

Указом
Президента України
від "27" березня 2017 року
№ 82/2017

ПРИСВОЄНО
ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ

«Заслужений діяч
мистецтв України»

Президент України

П.Порошенко

ПЗ № 043582

З ОРИГІНАЛОМ ЗІДНО

Управління персоналу
головний спеціаліст

Т. Миколаївна Гриняйлова Т. І.
(підпис) (прізвище, ініціали)